

ZIMNÍ RADOVÁNKY NA ZÁMKU

... čtěte na straně 14

TĚCHLOVICKÝ MOKŘAD

STR. 8

SADOVÁ MÁ NOVÉ OBECNÍ SYMBOLY

STR. 9

ANDĚLSKÁ POŠTA DORUČOVALA

STR. 14

MOTOSURFING Z HNĚVČEVSE

STR. 16

Od podzimu do zimy

Od podzimu do zimy, jedem on-line hodiny,
 obrí dýně, sněhuláky, tvoří děti, mamky taky.
 Tátové to všechno jistí, vítězstvími jsou si jistí!
 Kdo má dýni, ten z ní tvoří, ta nejlepší nepohoří,
 originalita se cení, malá konkurence není.
 Výtvoři jsou skvostné, krásné,
 kdo je vítěz, je nám jasné!
 Bez stezky a promítání, tak se slavil Halloween,
 naprosto bez varování, rozsvítil se přec Lodín.
 Přehoupl se listopad, bez husy i posvícení,
 byl to pocit prapodivný, skoro jako ve vězení.
 Poté přišel prosinec, ve vsi objevil se cizinec,
 nebyl to však nikdo jiný, než ten co trestá různé činy,
 anděl s čertem přišli k nám, kdo zlobil, přísně byl potrestán.
 Po Vánocích, v novém roce, přišel sníh a mráz,
 sněhulák se stavěl hladce, foto je ten "echt" důkaz.
 A kdo nestihl ten správný sníh, nevadí,
 lepší je sjet kopec na saních.

Monika Dvořáková, obec Lodín

Zaniklý zámek Sadová - vzhled zámku

Dnes se zaměříme na to, jak zámek mohl vypadat z architektonického hlediska a jaké byly okolnosti jeho vzniku

Stavebníkem byl Jan Arnošt hrabě Schaffgotch a autorem podoby zámku by mohl být Jan Blažej Santini Aichel. Oporu pro tento názor nám přináší Pavel Zahradník v periodiku Průzkumy památek (1999/1). Santiniho přítomnost je doložena ze dvou pramenů. Prvním je zápis z matriky hněvčevského kostela, kde se Santini uvádí jako kmotr syna Šimona Říba. Druhý pramen pochází z Opočna, kde je v zápisech uvedeno, že Santini přijel na Opočenské panství (kde též působil jako architekt) ze Sadové. Tyto dvě zprávy dokládají jeho pravděpodobné působení u nás. Dalším nepřímým potvrzením spolupráce Schaffgotchů se Santinim je zápis, že hrabě Jan Arnošt byl kmotrem architekta syna. Výše uvedené zápisy o Janu Blažejovi v Sadové jsou z roku 1723. Do tohoto roku taky klade Zahradník pravděpodobný začátek stavby, která byla dokončena nejspíše 5. 8. 1728 kdy

byla vysvěcena kaple svatého kříže.

Jak zámek vypadal? Budova je popisována v literatuře. Samotná budova byla jednolodní s devítiosým průčelím (zámek měl devět oken) s valbovou mansardovou střechou zakončenou věžičkou. Na budovu navazovala po levé a pravé straně dvě patrová křídla s vjezdy, s dvěma okny v přízemí a třemi v patře. Na křídla navazovaly dvoupatrové věže, v každém patře po dvou oknech, zakončené zvoncovou střechou s makovicí. Bohužel neznáme podobu zadní části zámku, obrácené do parku. Známe sice půdorys zámku, ale to nám k zpodobnění zadního traktu nepomůže. Součástí byla i zámecká kaple, o které se píše, že na zámek navazuje. Bohužel ani u kaple nemůžeme určit, kde se nacházela.

Pokud bychom si chtěli udělat představu o jeho hmotě a architektonických detailech, našli bychom paralelu u zámku v Rychnově nad Kněžnou (barokně upraven 1720 – 1724), u zámku Kinských ve Žďáru nad Sázavou a královéhradecké biskupské rezidence (všechny výše

vedené stavby jsou s Jane Blažejem Santinim autorsky spojeny). Zámek v Rychnově je Sadové podobný v tom, že průčelí je doprovázeno po obou stranách věžičkami. Hmotově je se Sadovou nejvíce příbuzný zámek Kinských! Až na drobné odchylky. Stavba je devítiosá, dvoupatrová, s mansardovou valbenou střechou, s tympanonem na ose stavby, po obou stranách má též dvě křídla, dvoupatrová, zatímco v Sadové jsou jen patrová. Taková podobnost mezi dvěma stavbami je až zarážející. Hradecké biskupství není zámecká budova, ale vyznačuje se devítiosým průčelím, jejichž střední část je zdůrazněna mělkým ryzalitem a na korunním římsě sedícím tympanonem, podobně jako v Sadové. Dlužno dodat, že současná podoba biskupství pochází až z roku 1777 a není soubodá. Tyto tři budovy uvádím pro příklad. Těžko tvrdit, že byla Sadová něčím jedinečná, neboť prvky, které odtud známe, najdeme dále třeba v Chroustovicích, Radnicích a Kosmonosech.

Zhruba v době výstavby zám-

ku též nechal Jan Arnošt přestavět svůj palác (1716 - 1720) v Praze na Novém Městě. I zde se spekulovalo o Santiniho vkladu. Osou paláce je tympanonem stejně jako u zámku. Teoreticky by tu mohlo jít o šlechtické „corporate identity“ (jednotný vizuální styl) Schaffgotchů. V minulosti i v době nedávné si šlechta zakládala na jednotnosti staveb na svém dominiu. Stejně tomu bylo u Pernštejnů (typizované stavební prvky v Pardubicích a Novém Městě nad Metují), jezuitů (stejná barevnost zámku na Přímu a koleje v Hradci Králové) a nakonec i u Harrachů (zámek Hrádek, Stráčov a hospodářské budovy v rudé barvě). Myslím, že chtěl Jan Arnošt přenést kus Prahy do Sadové a ujednotit tak svoji reprezentaci. Rovněž by nám mohl palác poskytnout vodítko, jak mohly vypadat architektonické detaily zámku. Ovšem asi spíš jen ideově, opět jde jen o moji domněnku.

V příští části si povíme o zámeckém areálu.

Vojtěch Dolana

Idealizované vyobrazení zámeckých budov na porovnání vzájemné podobnosti. zámek Sadová (vlevo), zámek Kinských Žďár nad Sázavou (vpravo), zámek Rychnov nad Kněžnou (dole)

Regionální produkt Hradecko je zkrátka srdeční záležitost

REGIONÁLNÍ PRODUKT HRADECKU

Poctivá práce, důraz na kvalitu a původ a především nadšení a láska k tomu, co dělají. To je to, co dělá regionální producenty výjimečnými. Certifikát Regionální produkt Hradecko ve svých šikovných rukou drží přes dvě desítky producentů.

Díky nim můžeme poznávat Hradecko všemi smysly. Ruce můžeme zaměstnat při výběru a výrobě květinových dekorací v ateliéru Alfonsie či plstěných doplňků Jolany Hlavové, oku jistě budou lahodit malované betlémy a krepanenky Ateliéru Chaloupka, příjemnou vůni vám zajistí výrobky z mydlárny Levandulový dům a kosmetika firmy Incormedica a o potěšení pro vaše chuťové pohárky se postarají všemožné dobroty – od masových bonbonů firmy Poctivý grund, přes kávu od Mlsouna či z pražírny Lamcafé, čokoládu Jordis a pivo Klenot až po levandulové sušenky od Nožičků a čerstvý křupavý chléb z Podorlického skanzenu Krňo-

vice. Mimochodem, krajíc s poctivě zakrojeným kouskem lahodné Nivy z Dolního Přímu je velká dobrota. Pokud se rádi věnujete kulinařskému umu, pak máte možnost připravit vajíčka z Kosiček na tisíc způsobů, delikátní rybí pochoutku v podobě Hradeckého kapra či sumečka ze Mžan nebo třeba něco sladkého s báječnými džemy a sirupy ať už od Marcelly Novákové, Hradeckých delikates nebo třeba z Minicukrovaru Mžany.

Regionální produkt Hradecko je zkrátka srdeční záležitost. Řekněte o ní svým známým i neznámým, až přijedou, můžou přespat v Chlívku, na Půdě nebo v jiném stylovém pokoji Apartmánů U Novačky a při následném poznávání našeho regionu se zastavit ve Lhotě pod Libčany u Cvrčků na bezkonkurenční rakytníkovou zmrzlinu.

Oh, kdybychom tu nebyli doma, určitě bychom sem zajeli.

Soupis našich regionálních pro-

ducentů spolu s kontakty najdete na www.hradecko.eu/cs/regionalni-produkty

Tištěný katalog regionálních producentů a receptů spolu s možností koupě některých výrobků nabízí TIC na Eliščině nábřeží nebo v hale hlavního nádraží v Hradci Králové www.hkinfo.cz. Skočte si pro něj.

Vyrábíte i vy kvalitní produkty s dů-

razem na regionální původ?

Jedná se o potravinu či zemědělský produkt, produkt živočišné výroby, řemeslný výrobek nebo umělecké dílo?

Chcete své produkty zviditelnit a propagovat?

Stojíte o certifikát Regionální produkt Hradecko?

Napište nám na mandakova@ic-hk.cz nebo na popkova@ic-hk.cz. Budeme se těšit na spolupráci.

▪ Jedním z regionálních producentů je i firma Rakytník Cvrček ze Lhoty pod Libčany. Foto: archiv

▪ Značkou Regionální produkt se pyšní mimo jiné i firma Hradecké delikatesy. Foto: archiv

▪ Sirob z Minicukrovaru Mžany je také jedním z regionálních produktů. Foto: archiv

Informujte o novinkách v mikroregionu a připojte se k ostatním

Sdílejte na facebooku ve skupině

Mikroregion Nechanicko - akce a dění

Oblastní charita Hradec Králové připravuje výstavbu lůžkového hospice

Umírání, smrt, jsou témata, která se v určitou chvíli dotknou každého z nás. V této souvislosti se již poměrně často hovoří i o domácí hospicové péči, tedy péči o umírající v jejich domácím prostředí. Již téměř jedenáct let nabízí pomoc nevléčitelně nemocným pacientům a jejich rodinám Oblastní charita Hradec Králové. Aktuálně se připravuje další projekt – výstavbu lůžkového hospice ve Stěžerách.

Budova hospice bude kromě lůžkového hospice zahrnovat také ambulanci paliativní péče, zázemí pro Domácí hospicovou péči, Poradnu hospicové péče a půjčovnu kompenzačních pomůcek. Jeho zprovozněním se zvýší dostupnost a kvalita poskytování odborné paliativní a hospicové péče nevléčitelně nemocným a vytvoří se vhodné podmínky pro jejich doprovázení v posledním období života. Služba bude zahrnovat i péči o rodinné příslušníky, kteří o nemocné budou pečovat a v tomto období doprovázet.

Tým lůžkového hospice s kapacitou 16 – 20 lůžek budou tvořit lékaři s atestací paliativní medicíny a léčby bolesti, zdravotní sestry, sociální pracovníci, psycholog, psychoterapeut, pracovníci v sociálních službách, duchovní různých církví, dobrovolníci.

Harmonogram výstavby zařízení:

- Zpracování projektové dokumentace, získání územního a stavebního povolení nejlépe do 2022.
- Vybudování zařízení s povolením k užívání stavby a vybavení stan-

dardním účelovým zařízením nejlépe do 2024.
Předpokládané zdroje financování - veřejné zdroje (kraj, město, ministerstvo), církev, nadace, dárci, sponzoři, vlastní zdroje.

▪ Studie výstavby lůžkového hospice ve Stěžerách

Realizaci projektu výstavby lůžkového hospice je možné podpořit v rámci veřejné sbírky na účet číslo 255 515 348/ 0300, variabilní symbol 555. Více na www.charitahk.cz

Příběh Jaroslava a Moniky z domácí hospicové péče

Píši příběh z hospicové péče a říkám si, o čem by vlastně měl být. Má to být oslava života a vyprávění o něm nebo oslava "dobré" smrti v kruhu rodiny? Má to být poklona k práci sester, popis nastavování medikací, komunikace o přijetí opiátů, ošetřování umírajícího člověka? Nebo snad o provázení rodiny i pacienta touto životní etapou, o rozhovorech veselých i smutných, o životě i smrti a o životě "po tom"? Má to být popis drobné práce sociální pracovnice v tomto soukolí? Následující příběh je o tom všem. Je to příběh rodiny, kde skutečně žije láska, porozumění a smíření. Jaroslav a Monika prožili bohatý život plný lásky. Měli syna, druhý jim jako plnoletý tragicky zemřel.

Jaroslav vždy sportoval, běhal maratony, jezdil na kole, lyžích, miloval hory. S Monikou si velmi rozuměli a sdíleli společně životní strasti i radosti. Ona byla pro manžela a syny takový "provianták" na jejich cestách za dobrodružstvím. Společně také hodně filozofovali a měli rádi svou práci (oba zastávali vysoké pozice ve svých za-

městnáních). Cesty domácí hospicové péče a této rodiny se protály po asi ročním boji Jaroslava se zákeřnou nemocí. I v této chvíli na něm bylo vidět, že je to sportovec, zvyklý se "zakousnout" a vydržet. Žil s manželkou v bytě. Jejich syn si zkrátil pracovní úvazek a vrátil se ze zahraniční mise, aby mohl poslední dny a týdny strávit se svým tátou a být oporou mamince.

Jaroslav si velmi dlouho rozhodoval o své paliativní léčbě sám, dlouhou dobu nechtěl přijmout opiáty, přestože trpěl bolestmi. Sestřičky zde odvedly velkou práci a trpělivě mu při každé návštěvě vysvětlovaly, že to nemusí být o tom, že ho utlumí a on najednou nebude moci nic, ale že budou spolu postupně nalézat nejlepší kompromis mezi úlevou od bolesti a možností komunikovat s milovanou manželkou.

Jaroslav postupem času více a více pospával, rád byl i za společností. Přišel na gauč a sledoval dění. K otázkám smrti se vyjadřoval přímo, hodně se o všem s Monikou bavili. Vzpomínali na společný život, měl možnost vypo-

vidat se z toho, co nestihl a co se mu v životě nepovedlo. Do poslední chvíle měl také plán, že by se naposledy rád podíval na chalupu, kterou mají na horách. Sám však věděl, že to již nestihne. Říkal, že je připravený zemřít, ať TO má přijít hned nebo později.

Monika byla úžasná a sama dokázala i v této situaci šířit pohodu a pozitivitu, přestože musela být ze všeho velmi unavená.

Postupně jsme společně vyřešili příspěvek na péči a zádrhele spojené s tím, aby mu jej přiznali a přešli jsme k rozhovorům, které byly přínosné pro obě strany. Monika si v nich nikdy nestěžovala na svou situaci a nikdy nechtěla vyprávět, co všechno těžkého prožívá. Naopak ráda říkala, co jí pomáhá, z čeho čerpá energii a co dělá, když je jí zle. Vyprávěla o celém životě, jak ho společně prožívali, co bylo hezké a co naopak těžké.

Přinesla mi také mrazivé svědectví a porovnání toho, jak je těžké přijít o milovanou osobu náhle, tragicky, bez přípravy a jaké to je o někoho přicházet

postupně a přihlížet jeho nemoci a být bezmocný. Říkala, že přesto všechno je pro ni manželovo odcházení lépe překonatelné, protože může být s ním doma a mohli si říci vše, co potřebovali. S láskou hovořila i o nejtěžších chvílích a vyprávěla, jak si se synem k tatínkovi lehají, hladí ho, vypráví.

Budu si tohoto silného, pokorného a pozitivního člověka vždy pamatovat. Ještě nevím, jak tento příběh bude pokračovat. Zda se do rodiny po smrti syna narodí miminko a Monika se stane babičkou. Zda to bude chlapeček a bude se jmenovat jako táta a strýček, kteří tu již nejsou. Nevím, zda se budu dále setkávat s tou silnou a pozitivní ženou, která byla s manželem až do konce. Je možné, že se potkáme na setkání s pozůstalými nebo v klubu pozůstalých. Byla velmi silná a smířená s manželovým odchodem, ale sama nevěděla, jak to bude zvládat, až tu bude sama. Budeme tu pro ni i nadále...

*Napsala Martina,
Poradna domácí hospicové péče*

Spolupráce stěžerského ZOOparku a TJ Sokol

Víte, že stěžerská tělovýchovná jednota sdružuje více než 600 registrovaných sportovců?

Víte, že zde působí mnoho oddílů (fotbal, basketbal, volejbal, stolní tenis, tenis, karate, cvičení žen, nohejbal, florbal, rock and roll, lyžařský a horolezecký oddíl...)?

Víte, že do majetku Sokola patří velký sportovní areál s fotbalovým hřištěm, volejbalovým hřištěm, tenisovými kurty, se zázemím pro sportovce (šatny, soc. zařízení) a malou hospůdkou Sportbar? V areálu je dále umístěno dětské hřiště s herními prvky. Chloubou tohoto sportovního areálu je zpevněná plocha, která je na zimu zakrývána nafukovací halou. Součástí tohoto areálu je i nově vybudovaná tělocvična, kterou využívá oddíl stolního tenisu.

Víte, že naše tělovýchovná organizace je vlastníkem areálu chat v Obřím dole v Krkonoších?

Tento areál spravuje lyžařský oddíl a Stěžeráci ho využívají ke sportovním aktivitám v létě i v zimě. Lyžaři organizují pravidelné brigády, při kterých provádí opravy všech objek-

tů, úklid a zásobu dřeva na topení pro zimní sezónu. Kromě oprav se lyžaři dále starají o cca 1 hektar horské louky na pozemcích kolem chat. Za tím účelem úzce spolupracují s Krkonošským národním parkem na projektu obnovy vybraných krkonošských lučních enkláv. Postupně byla vyčištěna koryta potoků, vybudována malá salaš a oplocení. Aby nemuseli louku sekat, vypouštějí během léta na pastvu 7 malých oveček Quessanských a 2 větší ovce Safolské. Přes zimu jsou pak ovce přestěhovány do stěžerské ZOO a celé oplocení musí být sbaleno a uklizeno. Požadavkem KRNPu je i další povinnost: po uklizení oplocení musí být tzv. nedopasky minimálně na 1/3 pasené plochy posekány, vyhrabány a odvezeny na kompost. Z výše uvedeného je jasné, že lyžařský oddíl každý rok musí odvést v tomto areálu spoustu práce. Ale pro jeho členy jde o srdeční záležitost, práci zvládají s nadšením a elánem. Každý, kdo někdy areál navštívil, ať už v létě nebo v zimě, ocenil jeho „génia loci“ pod naší nejvyšší horou.

Tímto článkem zároveň děkujeme panu Jiřímu Karkozskovi ml., majiteli stěžerského ZOOparku za spolupráci. Pod odborným dohledem pana Karkozsky jsou ovce nejen vzorně ustájeny, ale i ostříhány a připuštěny. Tato pomoc ze strany ZOOparku je

přínosem pro TJ Sokol Stěžery, ale hlavně pro horskou louku v Obřím dole.

Dagmar Smetiprachová, starostka členka lyžařského oddílu TJ Sokol Stěžery

▪ Ovečky se na zimu stěhují do ZOOparku. Foto: Dagmar Smetiprachová

Ohlédnutí za rokem 2020 v ZOO-PARKU Stěžery

Zoopark Stěžery je otevřen pro veřejnost již 6 let, ale chovem zvířat se rodina Karkozzkových zabývá přibližně 25 let. Původně byl chov zvířat pouze koníčkem, který se nakonec stal naší prací. Jako první jsme založili obecně prospěšnou společnost ZOO-PARK STĚŽERY a vystavěli budovu ekocentra, která je stěžejním bodem celého areálu. Naší hlavní náplní je vzdělávání v oblasti ekologie a environmentální výchova. Zaměřujeme se především na školky a školy, kterým nabízíme výukové programy. Ve výchově a vzdělávání není opomenuta ani široká veřejnost. Pro zájemce nabízíme dárkové poukazy Den ošetřovatelem a během letních prázdnin se u nás děti mohou účastnit vzdělávacího příměstského tábora.

Pro veřejnost je ZOO-PARK Stěžery otevřen každý den, v letních měsících od 10 do 17 hodin, v zimním období od 10 do 16 hodin. Návštěvníci se mohou těšit na exotické druhy zvířat ze všech kontinentů. Mimo jiné u nás najdete velblouda, klokana, pumy americké, buvolu, zebra, lamy, poníky, pštrosy, surikaty, lemury, krokodýly a mnohé další.

Vládní opatření zasáhla celou sezón-

u v zooparku. První výpadek příjmů jsme pocítili výrazně už na jaře, kdy byl zoopark uzavřen pro veřejnost poprvé. Téměř polovinu našich příjmů přitom tvoří právě výukové programy, které se vzhledem k uzavření škol neuskutečnily. Byli jsme nuceni náklady snížit na minimum, přičemž zvířata nesmějí pocítit nedostatek. Zastavili jsme také veškeré investice do výstavby a oprav, v příští sezóně zřejmě nebudeme nabízet suvenýry, na jejichž objednání nám už nezbyvájí prostředky.

Pokud by nás chtěl někdo ze čtenářů podpořit, může si prostřednictvím našich webových stránek pořídit celoroční permanentky, zážitkové dárkové poukazy „Den ošetřovatelem“ nebo přihlásit děti na letní příměstský tábor.

Během silvestrovských oslav došlo v zooparku k nešťastné události, kdy v důsledku hlučných výbuchů petard zemřelo malé mládě surikaty. Naše surikaty mají nový výběh v budově ekocentra, kde je mohou návštěvníci vidět i přes zimu. Pár se zabydlel poměrně rychle a dokonce se jim narodilo i mládě. Bohužel samice ve stresu své mládě doslova utahala k smrti.

Snažila se mládě před výbuchy petard a ohňostrojí ukrýt. Většina zvířat se přirozeně vystřelů boji. Místo půlnočních oslav jsme zvířata uklidňovali ve stájích. Mluvili jsme na ně, krmili, drbali tak, aby byla zvířata klidnější. Pro jejich bezpečí jsme letos vybudovali

v celé hale nové osvětlení, abychom eliminovali stres ze záblesků. Bohužel, lidé, kteří nemají doma zvířata, si asi neuvědomují následky svého počínání. Celá událost nás velice zarmoutila.

Lucie Ježková

▪ Mezi obyvatele ZOO patří i surikaty. Foto: Lucie Ježková

Obecní úřad sídlí v nově zrekonstruované budově

Puchlovice - Na základě usnesení zastupitelstva obce z počátku roku 2020 bylo rozhodnuto o celkové rekonstrukci nevyužívaných prostor budovy čp. 10, která je součástí kulturního zařízení v obci. V této budově byla v minulosti prodejna smíšeného zboží. Ta vzhledem k nezájmu drobných podnikatelů o tuto činnost byla před pár lety zcela uzavřena a provoz byl ukončen. I přes veškerou snahu obecního úřadu se provoz

prodejnou nepodařilo obnovit a tento prostor zůstal zcela bez jakéhokoliv využití. Záměrem rekonstrukce bylo využití těchto prostor pro potřebu nového obecního úřadu, vzhledem k tomu, že obecní úřad dlouhá léta sídlil v absolutně nevyhovujících prostorách hasičské zbrojnice, bez jakéhokoliv technického a sociálního zázemí, potřebného pro činnost orgánů samosprávy.

A tak postupně v průběhu roku

2020 probíhaly rekonstrukční práce. Bylo nutné provést celkové úpravy podlahových ploch, obkladů, rozvodu el. energie, vody a plynového topení a dalších drobných oprav a úprav interiéru. V závěru roku byl zrekonstruovaný prostor zařízen zcela novým kancelářským nábytkem a dalším potřebným vybavením. Stěhování do nových prostor se uskutečnilo počátkem prosince loňského roku s cílem zahájit provoz

již od 1. ledna 2021, což se povedlo. Celkové náklady na rekonstrukci činily cca 740.000,- Kč a byly hrazeny z rozpočtu obce. Chci touto cestou poděkovat všem občanům a firmám zapojeným do rekonstrukce. Mám za to, že si obecní úřad, zastupitel obce a i naši občané tuto změnu zasloužili a že bude sloužit k plné spokojenosti nás všech.

*Josef Pavlíček
starosta obce*

▪ Zrekonstruovaná budova obecního úřadu, dříve prodejna potravin.
Foto: Josef Pavlíček

▪ Kancelář obecního úřadu se přestěhovala z nevyhovujících prostor hasičské zbrojnice. Foto: Josef Pavlíček

NOVÉ LAVIČKY

Radíkovice - Místní si oblíbili procházky po nové stezce od rybníku k lesu, která byla v minulých letech osázena novou alejí různorodých stro-

mů a keřů. Na cestě jsou k dispozici nové lavičky. Vyrobil je místní řemeslník z kmenů stromů radíkovského lesa.

Pavla Hatašová

▪ Nové lavičky vznikly z kmenů stromů radíkovského lesa.
Foto: Pavla Hatašová

ZIMNÍ RADOVÁNKY

Radíkovice - Letošní zima pokryla sněhem pole a to je přesně ten okamžik, na který běžkaři čekají. V Radíkovících vyjeli na pole i ti nejmenší a brázдили stopou do míst, která nejsou pro pěší běžně dostupná. V minulých letech počasí nebylo pro zimní sporty

v nížinách příliš nakloněno. Proto si letos vychutnáváme, že můžeme nasadit běžky hned u dveří domu a vyrazit na bílá pole. Kdo si vyšlapal kopec na Hrádek, mohl si vychutnat báječnou horkou čokoládu přímo u výdejového okýnka hrádeckého zámku.

▪ Letošní zima přeje běžkařům. Foto: Pavla Hatašová

Zvuky koled se nesly obcí první adventní neděli pouze z rozhlasu

Lodín - Na konci roku 2020 bylo u stromečku na návsi pusto a prázdno, o první adventní neděli se rozezněly vánoční tóny pouze z obecního rozhlasu. Vánoční koncert se nekonal, i když zpěváci a muzikanti trénovali, jak to šlo a když to zrovna šlo! Ale jistě nás potěší na nějaké brzké akci. A kdo chtěl a měl si chuť zanotovat ve vánočním duchu, stačilo přijít ke kouzelnému stromu a pustit si nějakou tu vánoční písničku.

Děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě vánočního stromu od pokácení po instalaci. Zároveň přejeme všem jen to nejlepší v novém roce, hlavně zdraví a pohodu.

*Monika Dvořáková
obec Lodín*

▪ Sníh si děti užívají i u nás. Foto: Monika Dvořáková

▪ Vánoční stromeček zdobil náves v Lodíně. Foto: Nela Bradnová

Mokřad v loňském roce po dlouhé době nevyschl

Těchlovice - Mokřad, jehož vědecká definice je poměrně složitá, je lidově řečeno podmáčené místo, které můžeme nazývat také bažina, močál, mokřina či blata (mokřady.wbs.cz). Je to místo, které účelně zadržuje vodu v krajině, což je obzvláště v dobách dlouhodobého sucha velmi důležité.

Těchlovický mokřad je nejen místem užitečným pro zachování ekologické rovnováhy v přírodě, ale i místem pro potěchu duše. Jeho přeměny během ročních období berou dech a lahodí oku. V letních měsících se rozzáří žlutými blatouchy, modrými pomněnkami, sloupky přesliček a jinými vlhkomilnými a vodomilnými rostlinami. V zimě ho pak kráslí námrazy, sníh a paprsky poledního slunce.

V mokřadech funguje takzvaný malý vodní cyklus. Efektivně zadržuje vodu v krajině a ochlazuje vzduch odparem vody. V České republice jde o ohrožený biotop, protože většina mokřadů byla kvůli efektivnímu hospodaření zlikvidována. Melioračními zásahy se převáděly na ornou půdu, zavážely se a likvidovaly napřimováním vodních toků.

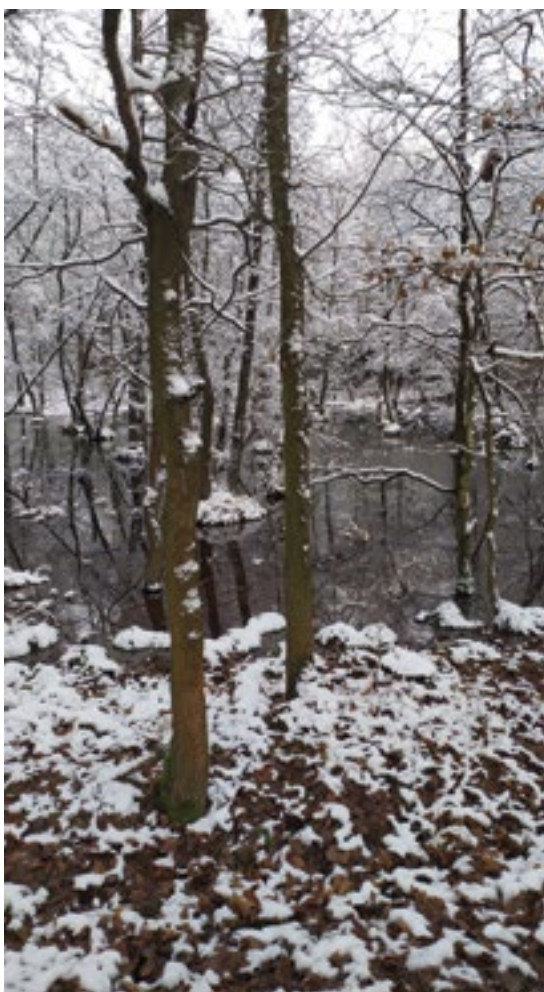
Rok 2020 byl pro těchlovický mokřad příznivý. Nevyschl. Jako by to byla předzvěst lepších časů. Návrat přírody k tomu, jak by si to sama představovala. Jako by chtěla zase své čolky, mloky a žáby zpátky do svých vlhkých peřin, které jsou pro obojživelníky tak důležité. A vzhledem k tomu, že tento náš mokřad po léta vysychal, není tu po nich ani památky. Možná, že právě

tento rok bude počátkem návratu původních organizmů do tak zajímavého

biotopu. A když už není příznivý pro člověka, věrme, že bude příznivý a mi-

losrdný právě k přírodě.

Blanka Macháčková

▪ Zimní a letní pohled na těchlovický mokřad. Foto: Blanka Macháčková

Další z obcí mikroregionu se může pochlubit svým znakem

Sadová – I my se připojujeme k většině ostatních obcí, a to nejen našeho mikroregionu, které mají svůj „Obecní znak“. Pevně věříme, že po měsících příprav, kdy jsme studovali desítky návrhů, se nám povedlo vybrat ten nejlepší, který bude důstojně zobrazovat historii naší obce. Již na podzim minulého roku jsme očekávali pozvánku do Poslanecké sněmovny na slavnostní předání našeho obecního znaku, ale bohužel z důvodu situace, která nás všechny od loňského roku provází, jsme byli nuceni přijmout předání pouze formou poštovní zásilky. Naše plány slavnostního odhalení při jedné z akcí, které se každoročně pořádají v naší obci, musely být bohužel odloženy, a proto jsme zvolili tuto formu prezentace našeho nového znaku obce. Mnozí z Vás jistě neznají naši bohatou historii, a proto se Vám pokusíme popsat významy jednotlivých symbolů ve znaku.

První zmínka o vsi Sadové v historických písemných pramenech je uváděna k roku 1241 (také k roku 1086 nebo 1228). Tento údaj není zcela bez rozporu koliduje se zmínkou o stejnojmenné vsi, ležící u Osečku mezi Poděbrady a Kolínem. Nezpochybnitelná zmínka o vsi je z 29. 6. 1390, kdy byla v Hradci Králové vyhlášena proklamace na majetek po zemřelém Šebkovi ve vsi Sadové.

V roce 1448 se v držení vsi připomíná Petr ze Sloupna, který se stal zakladatelem rodové linie, nazývané podle statku Sadová, Sadovští ze Sloupna. Ti

drželi Sadovou až do pobělohorských konfiskací. Od roku 1623 byla ves majetkem Albrechta z Valdštejna, který ji v následujícím roce postoupil Marii Magdaleně Trčkové z Lípy. Ta Sadovou připojila k trčkovskému smiřickému panství. Smiřice měl v držení Adam Erdman Trčka z Lípy, jemuž byly statky konfiskovány po jeho úmrtí v Chebu dne 25. 2. 1634. Novým majitelem Smiřic a také Sadové se stal císařský

generál Matyáš hrabě Gallas. V roce 1646 koupil Sadovou Václav Macák z Ottenburku.

Vdova po něm Anna Marie, rozená Licková z Ryzmberka, se podruhé vdala za Jana Arnošta hraběte ze Schaffgotsche. Schaffgotschové pak měli Sadovou až do roku 1788, kdy ji koupil Tobiáš Grätzel z Gränzensteinu. V roce 1829 se Sadová stala majetkem hrabaty z Harrachu.

kem, pojmenovaná také jako bitva u Hradce Králové, v níž zvítězili Prusové.

Znak: Ve stříbrno-červeně cimbuřově děleném štítě nahoře vyrůstající jablňo přirozené barvy s červenými jablky, dole zlaté dělo.

Cimbuřové dělení štítu symbolizuje původní tvrz Sadovských ze Sloupna a také pozdější zámek. Dvoubarevnost štítu je odvozena od erbu téhož rodu. Stejně barvy lze spojit s rodovým erbem hrabat ze Schaffgotsche, stavitelů místního zámku, a také s hrabaty z Harrachu, posledními vlastníky panství. Jablňo rostoucí z cimbuřového dělení ukazuje na jméno obce Sadová, které je odvozeno od sadu, myšleného jako jablňového. Ostatně na místě zaniklého a zbořeného zámku je dnes sad. Dělo připomíná bitvu u Hradce Králové z roku 1866, která se původně také označovala jako bitva u Sadové.

Vlajka: List tvoří dva vodorovné pruhy, bílý a červený zubatý o pěti čtvercových a dvou polovičních zubech na okrajích listu a šesti čtvercových mezerách. Z prostředního zubu vyrůstá do bílého pruhu zelená jablňo s červenými jablky a hnědým kmenem. V červeném pruhu žluté dělo. Vlajka opakuje podobu znaku.

Sadová byla centrem alodiálního panství, zahrnující vsi Sadová se zámekem, Sovětice, Klenice, Dub, Mžany, Suchá s filiálním kostelem Nejsvětější Trojice, Lodín, Staré Nechanice, Komárov, Lubno, Sobětuš, Třesovice,

Mokrovousy, Dohalička – také Malé Dohalice s kostelem sv. Jana Křtitele, Dohalice se starým zámekem, Nechanice a Hrádek.

3. července 1866 byla u Sadové zahájena bitva mezi Rakouskem a Prus-

Věříme, že i Vám se znak obce Sadová bude líbit tak jako nám, a že bude důstojně prezentovat do budoucna naši obec.

*Dušan Jedlička
starosta obce*

husse.

www.husse.cz

+420 736 695 694

**Krmiva pro psy
a kočky na míru**

**Express
dodání**

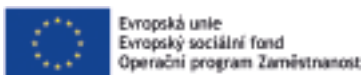

**Doprava
zdarma**

**Osobní
přístup**

Hněvčevská fotovýzva

První nápad na uspořádání „virtuální fotovystavy“ přišel už na jaře, kdy nebylo možné se setkávat a chyběly nám společné akce a zážitky. Záměrem bylo také povzbudit mládež, aby opustila vyhřáté židle u tabletů a počítačů a vydala se ven, na zahrady nebo do přírody lovit zajímavé a nevšední fotky. Postupně nápad dostal podobu „fotovýzvy“ na určená témata. Vše se zdařilo, mladí fotografové projevili nadšení pro akci a od čtenářů, tedy spíše diváků, se dočkali chvály a uznání.

V listopadu jsme na tuto úspěšnou akci navázali a uspořádali v pořadí již druhou Hněvčevskou fotovýzvu. Soutěžilo se v pěti tématech: 1. podzimní, 2. zblízka, 3. mazlík, 4. oblíbená činnost a 5. domov. Podmínkou byla vlastní fotografická tvorba na dané téma. Fotit a upravovat snímky bylo možné čímkoliv, ani věk účastníků nebyl omezen. Zúčastnili se dospělí, děti, mládež. Celkem se sešlo 100 fotografií.

Fotky byly skvělé, fotografové měli zajímavé, neokoukané nápady. Hlasování o vítězích každého tématu proběhlo pomocí interaktivního dotazníku na webových stránkách obce. Mladí fotografové se pak mohli těšit na diplom a sladké překvapení, které jim bylo doručeno do poštovních schránek.

Všechny vítězné fotografie si můžete prohlédnout na internetových stránkách obce.

Tato akce proběhla v rámci projektu s názvem „Podpora komunitní práce v Hněvčevsi“ č. CZ.03. 2. 65/0.0/0.0/16_047/0015422. Projekt je spolufinancován z Evropského sociálního fondu prostřednictvím „Operačního programu Zaměstnanost“ a ze státního rozpočtu České republiky.

*Denisa Jenčovská (komunitní pracovník)
Renata Hladíková (manažerka projektu)*

▪ První místo v kategorii dospělých na téma ZBLÍZKA získal Petr Hladík

Fotogalerie:

▪ První místo v kategorii děti a mládež na téma ZBLÍZKA získaly Verča a Vendy Matuškové

▪ Druhé místo v kategorii dospělých na téma ZBLÍZKA získal Jan Kleček

Doba onlajnová

„Smutno. Prázdné. Chybí mi kamarádi. U počítače už mě to nebaví. Je to dlouhý.“ Tyto a jim podobné povzdechy od žáků slyšíme od mladších ve škole a od starších přes internet pravidelně. A souhlasíme. Vnímáme to stejně i v našem malém pedagogickém sboru. Leckdy se ale i zasmějeme, zejména při výuce on-line. Běžné rozechřívací fráze typu „Kde je Vítek?, Zapni si mikrofon Kájo. Proč máš vypnutou kameru Agátka? Kočku dneska k výuce nepotřebuješ Míšo. Rybičky nakrmíš po hodině Dáňo...“ už nikoho nepřekvapí. Občas si s výukou on-line pohraje rozmar počasí – například chumelenice za oknem je zárukou, že všechny pohledy budou upřené z okna a číslo stránky v učebnici bude učitel opakovat 5 – 10x. Ono vlastně někdy ani chumelit nemusí. Někdy se z jednoduchého zadání stane účinná kovbojka s detektivní zápletkou. „Napište si prosím do sešitu dnešní datum a nadpis...Kolikátého je? Jedenáctého. Ježíš já napsal druhý. Můžu psát tužkou? Mně dopsalo pero. A kolikátého že teda je? Desátého první pořad ještě. Já nemůžu najít sešit, můžu psát na papír...? (Na pozadí se v tuto chvíli polohlasně, ale

značně peprně ozve hlas rodiče, který je s jedním z žáků doma – něco ve smyslu panebožeježíšikristetosnadnenímožný... Dobře...můžeme tedy? Napište si nadpis Co má vodník pod čepicí. Cože? Vodík? To asi těžko, nee? Ne vodík, vodník. Aha. A jak že to bylo? Co má vodník v kalhotách? Já už nemůžu, mně se chce spát.muslim to psát?“ A třeba: „Husité zpívají ten. noo. korál...a ve znaku mají kachlíček...vlastně kalíšek...“

Nejoblíbenější disciplína jsou však jistojistě pokusy z přírodovědy on-line. Prozatím jsme si troufli na povrchové napětí vody (vytopený jeden počítač a vyprané dva koberce) a na hustotu kapalin a jejich vzájemné reakce třeba s jedlou sodou (oblíbená lávová lampa, kdy se doposud skryté maminky asistentky zhmotnily a pobíhaly svižně na pozadí - či dokonce na popředí - snažíc se bublající lampu, která se plynule změnila v sopku, usměrnit). Velmi žádané jsou pak experimenty, kde je potřeba použít sirky...ale raději s tím ještě vyčkáme a budeme doufat, že se brzy setkáme společně. A zasměje se společně!

Budme zdraví a neztrácejme naději!

Lucie Tomášková, ZŠ Boharyně

■ Virtuální realita dorazila i do on-line výuky. Foto: Lucie Tomášková

Třesovické školkovinky

Třesovice - Pro většinu z nás asi byly letošní svátky trochu jiné než v předchozích letech, ale v naší školce bylo veselo i tak. Užili jsme si Mikulášskou nadílku, při ní jsme se na vlastní uši přesvědčili, že nebe a peklo ví, co se na zemi děje a každý obdržel od Mikuláše na míru šitou pochvalu a současně i výtka za svůj malý hřích. Za statečnost byly děti odměněny balíčkem s překvapením. Adventní čas nám zpříjemňoval andělský adventní kalendář, který každý den přinášel dětem nějaký úkol, a za splnění všechny děti čekala malá odměna. Přední zahrada školky jsme pro děti i potěchu oka kolemjdoucích vyzdobili ručně vyráběným betlémem, čímž jsme, doufajme, zahájili novou tradici - každý rok tento dřevěný betlém rozšiřovat o jednu novou postavičku. To vše jistě přispělo k tomu, že za naše úsilí na nás Ježíšek nezapomněl ani letos. Přišel k nám dříve než do rodin a přinesl nám spoustu krásných a zajímavých dárků.

Svátky nám přinesly i dojemné chvíle, a to loučení s naší úžasnou paní kuchařkou Kačenkou Zvoníčkovou, která odchází do jiného pracov-

ního odvětví. Touto cestou bych chtěla složit velikou poklonu za její kuchařský UM a velice poděkovat za čas strávený v našem kolektivu. Nejenže jsme se díky její kuchyni měli moc dobře, spoustu dětí se krásně „rozjedlo“, musíme také poděkovat za její neúnnavnou péči a úsilí ve výzdobě školky, výrobu krásných sezónních dekorací. Ale hlavně se nám všem stala velmi dobrou přítelkyní.

Do nového roku vstupujeme opět plni elánu a nápadů na nejrůznější aktivity. V plánu jsou také školní akce jako Barevný týden, Masopustní průvod obcí, Lyžaček se Soptílkem, Kouzelný arteterapeutický workshop, Perníčkování, Výuka plavání v SK Vlince Všestary atd. Avšak pandemická situace se prozatím nezmírňuje, tak uvidíme, co vše nám bude umožněno zažít a prožít, než se navrátíme k úplnému normálu. Naštěstí nám vstup do nového roku nyní zpříjemňuje sněhová nadílka, které si užíváme dosyta. Kloužeme se, stavíme sněhuláky, věnujeme se pozorování vložek, hledáme zimní krásy všude kolem nás, děláme pokusy s vodou a sněhem, připravujeme se na masopustní tradice a již nyní se

můžeme těšit na jaro na naší školní zahradě, kde se chceme s dětmi více věnovat pěstování bylinek a pozorovat a zkoumat moc jarní přírody.

V novém roce 2021 bych Vám za celý kolektiv MŠ chtěla popřát kromě zdraví hlavně optimismus, nad-

hled a radost ze společně strávených chvil s rodinou. Hledejte krásu kolem sebe, v lidech kolem vás a také ve svém vlastním srdci.

Mnoho zdraví a štěstí Vám přeje
Gabriela Melounová
ředitelka MŠ Třesovice

■ Vánoční besídka jsem si všichni moc užili. Foto: Renata Vejrychová

Stežka za zvířátky

Suchá - V neděli 13. prosince 2020 jsme se vydali s dětmi do lesa. Děti se seznámily s tím, jak se zvířátka připravují na zimu, jak se v lese správně chovat a zároveň i s rodiči donesly dobroty pro zvěř.

Na konci stežky dětem byl odměnou balíček sladkostí, teplá polévka a čajík. Aby se po cestě zpátky nebály, dostal každý lucerničku.

Eliška Dvořáková

▪ Za zvířátky jsme se vydali do okolních lesů. Foto: Lucie Kalousková

Mikuláš se svými pomocníky dorazil v kočáře

Suchá - Rok se s rokem sešel a děti u nás navštívil Mikuláš, čert a anděl. Přijeli na osvětleném a rolníckami cinkajícím kočáře, taženém koněm. Ke klapotu podkov nám už chyběl pouze sníh. Za doprovodu vánočních písní nadělil Mikuláš s andělem sladkou odměnu hodným dětem.

Ale i přítomnost čerta měla svou roli. Hned bylo jasné, kdo zlobil. Letos jsme se zahřáli pouze teplým čajem a k zakusnutí byla perníková muffinka.

Děkujeme za účast a těšíme se na příští rok.

Eliška Dvořáková

▪ Čert navštívil i děti ze Suché. Foto: Nikola Bartoníčková

Nová vánoční tradice ve školce

Boharyně - Náš poslední týden před Vánocemi byl ve školce hodně zážitkový. Věnovali jsme se hlavně vánočním tradicím - krájeli jsme jablíčka, házeli střívcem a pouštěli lodičky. Dokonce jsme se naučili jednu zapomenutou tradici, a to věštění budoucnosti ze sedmi hrnečků. Díky tomu víme, že rok 2021 pro nás bude šťastný, plný spokojenosti a lásky. Největším zážitkem byl ale čajový dýchánek, který se pro svůj úspěch stane naší vlastní vánoční tradicí. Dýchánek začal tím, že chlapci dovedli

ní džentlmeni. Potom jsme se učili správnému stolování a chování u stolu. Během dýchánku jsme ochutnávali různé druhy čaje a uzobávali cukroví, které nám děti a rodiče přinesli. Na konci proběhlo hlasování o nejlepší čaj, který budeme ve školce vařit. S převahou zvítězil čaj heřmánkový. Myslím, že jsme si dýchánek i celé předvánoční období užili na maximum, i přes všechna omezení. A už teď se těšíme, že si v létě na zahrádce čajový dýchánek zopakujeme.

Jana Tomášová
učitelka MŠ

▪ Nová vánoční tradice se dětem moc líbila. Foto: Jana Tomášková

Komu se nelení, tomu se zelení

V devíti obcích mikroregionu a celkem v devatenácti lokalitách bude v letošním roce pokračovat výsadba zeleně. Polní cesta do Radostova, svodnice v Horních Dohalicích, cesty na Sovětice, Horní Černůtky, Hřibsko, polní cesta „do Kříže“ v Mokrovousích, polní cesta jižně od Stračovské Lhoty či od Zavadilky k Dubskému hájku... nejen tady vyroste v letošním roce zeleň za více než 3 miliony korun. Výběrové řízení na realizaci vyhrála firma Vykrut s.r.o. z Ostravy. V regionu nám tu porostou javory, duby, olše, vrby, lípy, ale i třešně, hrušně, jabloně či švestky. Kromě stromů vysázíme i listnaté keře – hlohy, brsleny, ptačí zoby, zimolezy, ale i trnkové či šípkové růže nebo lísku obecnou. V mnoha lokalitách dojde i k založení lučních trávníků. V některých obcích proběhne výsadba podél stávajících cest či svodnic. V mnoha případech jde o pokračování první etapy projektu výsadby zeleně, který jsme realizovali v roce 2018. Na některých místech budou obnoveny historické polní cesty či souvratě, které zase po letech začnou sloužit k procházkám. Ze všech jmenuji například cesty pro pěší ze Stračovské Lhoty k Hájků a dál až do Mžan nebo ze Stračovské Lhoty až na Zavadilku.

Poděkování patří starostům, kteří o uvedený projekt projevíli zájem už při přípravě první etapy. Kancelář

Centra společných služeb (dále jen CSS), která pracuje v regionu už několik let, se ujala řízení projektu. Do první etapy se v roce 2017 zapojily obce Boharyně, Hněvčeves, Mokrovousy, Nechanice, Radíkovice, Sovětice, Stěžery a Stračov. Jednalo se o výsadby v celkové výši 1 610 600 Kč. V první etapě projektu nás v letošním roce čeká už jen tzv. udržitelnost projektu – tři roky po výsadbě má firma, která zakázku realizovala, za povinnost pravidelně zalévat a nahrazovat suché stromy. Do druhé etapy se v loňském roce zapojily obce Boharyně, Dohalice, Hněvčeves, Mokrovousy, Mžany, Sadová, Sovětice, Stěžery a Stračov. Ta je nyní v realizaci, některé lokality už jsou vysázeny. Valná hromada mikroregionu rozhodla o pokračování projektu a nyní připravujeme už třetí etapu výsadeb. Realizace obou projektů by se neobešla bez výrazné dotační podpory 80% z Ministerstva životního prostředí. Obce uhradí 20% z celkových nákladů. Starostové ušetří díky dotaci nejen finance, ale díky CSS také spoustu práce a starostí spojených s vedením projektu, jeho administrativou, vyúčtováním atp. Věříme, že se známé lidové rčení „do třetice všeho dobrého“ potvrdí. Poskytovatel dotace bude snad našemu projektu i nadále nakloněn a možná příští rok se nám tu zase kousek regionu zazeleneá.

Jana Pečenková

Polní cesta v Mokrovousích je osázena ovocnými stromy.
Foto: Jana Pečenková

Ledové království v naší školce

Probluz - V naší školce jsme se společně s dětmi na celý týden přenesli do pohádky Ledové království. První den jsme si vytvořili malý ledový zámek, ve kterém žila Elsa a Anna. Některé děti znaly pohádku velice dobře a tak nám ostatním převyprávěly celý příběh pohádky za pomoci obrázků. V úterý naši školku ozdobil bílý sněhulák Olaf, kterého děti samy vyzdobily. Středa se nám velice vydařila. Všechny holčičky přišly v nádherných šatech a společně s kluky jsme si užili bál, se spoustou her a soutěží. Ve čtvrtek a pátek byla legrace. Dvě děti z naší školky se nechaly obmotat toaletním papírem jako sněhulák Olaf a nezapomněli jsme ani vykouzlit sněhovou bouři, kterou Elsa v pohádce přičarovala. Po celý týden jsme zpívali a tančili na písničky z Ledového království, plnili pracovní listy, četli pohádku, modelovali království z modelíny, navlékali korálky, skládali puzzle, cvičili se sněhovou koulí a vybarvovali omalovánky.

Celý týden jsme si moc užili a už se těšíme, do které pohádky se podíváme příště.

Petra Baliharová

Školka se na týden proměnila v pohádku Ledové království. Foto: Petra Baliharová

Vzkazy Ježíškovi doručila andělská pošta

Dohalice - Již obvyklé adventní zastaveníčko se bohužel tentokrát konat nemohlo, to ale neznamená, že bychom se ochudili o předvánoční náladu. Abychom nevyšly my, dohalické maminky, ze cvíku, opět jsme pekly cukroví. Konzumenty ale tentokrát nebyli dohaličtí návštěvníci zastaveníčka, ale zdravotnický personál infekční kliniky hradecké nemocnice.

Jako každý rok přibyla do dohalického betlému pod rozsvíceným stromem nová postavička, letos něco netradičního - andělci se schránkou, tzv. Andělská pošta. Ta samozřejmě měla svůj účel, děti do ní mohly házet své výtvary a vzkazy pro Ježíška. Andělskou poštu využilo 42 dětí, které nejpozději na Štědrý den našly doma Ježíškovu odpověď včetně malého dárečku. S doručováním vzkazu od Ježíška dětem jsme andělkům trochu pomohly. Doufáme a moc si přejeme, aby to příští rok vyšlo a mohli jsme se sejit u rozsvíceného stromu všichni osobně.

Za SoDo Dohalice Terezie Horáková

▪ Přes čtyřicet dětí poslalo vzkaz Ježíškovi andělskou poštou. Foto: Jana Pečková

Sněhuláci vyrostli v zámeckém parku

V současné době, ač je zámek zavřený, uvnitř je čilý ruch. Uklízí se, opravuje, štukuje, maluje a připravují se akce na novou sezónu.

I když v současné situaci nemůžete do zámku nahlédnout, lze si udělat příjemnou procházku zámeckým

parkem nebo si dát kávu a něco sladkého na zub v okénku kavárny Anny z Harrachu, jež je otevřena každou sobotu a neděli od 10-17 hodin.

Během lednové sněhové nadílky zámek vyhlásil soutěž o nejhezčího sněhuláka Hrádku. Účast byla obrov-

ská, zámecký areál zaplavilo množství sněhuláků všech tvarů a velikostí. Vyhlášení soutěže pro nás bylo velkým oříškem, a proto jsme vybrali výherce hned dva a odměnili je za jejich díla rodinnou vstupenkou na Hrádek.

Všichni se již nemůžeme dočkat začátku nové sezóny, která by měla pravděpodobně začít 1. dubna.

Již se těšíme, až vás budeme moci opět přivítat na Hrádku.

Anna Chlumová

▪ Zámecký areál zaplavilo množství sněhuláků všech tvarů a velikostí. Foto: Anna Chlumová

Lékárna ve Stěžerách

opět v provozu

V minulém čísle tohoto časopisu jsme vyzývali všechny obyvatele mikroregionu s prosbou o podporu stěžerské lékárny. Máme pro vás pro všechny dobrou zprávu. Dohoda s novým nájemcem je uzavřena a lékárna je opět v provozu.

Otevírací doba:

Po: 8:00 - 14:00

Út: 8:00 - 18:00

St: 8:00 - 15:00

Čt: 8:00 - 18:00

Pá: 8:00 - 15:00

tel.: +420 608 980 281

www.pharmacon.cz

e-mail: stezery@pharmacon.cz

Podpořte životaschopnost naší lékárny, vždyť slouží nám všem.

Děkujeme.

Obec Lodín
nabízí

Pronájem obecního hostince

Nabízíme k pronájmu prostory obecního hostince o celkové ploše 491 m². Součástí hostince je výčepní místnost, velký sál až pro 120 osob, salónek, předzahrádka, altán, plně vybavená kuchyně a příprava potravin, skladovací místnost. Na zahradě hostince jsou hrací prvky pro děti.

Hostinec stojí u hlavní silnice v centru obce Lodín, v jejímž katastru se nachází moderní koupaliště a kemp. Díky tomu patří Lodín mezi obce s výrazným turistickým ruchem.

Během sezóny, tzn. od června do září, je hostinec hojně vyhledáván návštěvníky koupaliště a kempu, jeho služby využívají i další turisté a příznivci cyklistiky.

Mimo sezónu se zde konají nejrůznější akce - plesy, svatby, vánoční večírky, oslavy, dětské akce... Obědy lze vařit po celý rok.

Podmínkou pronájmu je zajistit vaření během letní sezóny, tedy příprava snídaní, obědů a večeří.

Možnost pronájmu od 1. 2. 2021.

Kontakt: Obec Lodín, Lodín 100, 503 15 Nechanice

Tel.: 724 537 418, e-mail: monika.dvorakova@lodin.cz

VITALTECH
ROZBĚŘICE
PRODEJ, PŮJČOVNA A SERVIS
ZAHRADNÍ TECHNIKY

Aku kolečka

Cena od
8.900,- Kč

www.vitaltech.cz

Nemáš vlny a přesto surfuješ!

Hněvčeves – Dvanáctiletý Matyáš Novotný (náš rodák) to dokazuje na evropské i světové úrovni.

Matyáš se věnuje novému sportu – motosurfinhu, který je původem z České republiky. Závodí se na surfu s motorovým pohonem.

Matyáš se po začátcích na českém rybníku za tři roky náročného tréninku vypracoval na nejvyšší úroveň. V roce 2020 vyhrál mezinárodní závod v Abú Dhabí, kterého se zúčastnila kompletní světová špička tohoto sportu. O půl roku později se stal také evropským šampionem.

Koronakrizе ale vše změnila a došlo ke zrušení řady mezinárodních závodů. Následně vznikla iniciativa United Through Sports Youth Festival – virtuální festival v tělesném cvičení, který zaštil Mezinárodní olympijský výbor a celá akce tak dostala status olympijského turnaje mládeže. Soutěže se mohli zúčastnit vybraní sportovci ze všech federací sdružených v olympijském výboru. Za UIM federaci motosurfinhu byli k reprezentování vybráni dva nejmladší mistři Evropy, jedním z nich byl i Matyáš Novotný. Matyáš si ve cvičení vedl skvěle a vyřazoval jednoho soupeře za druhým. Turnaj pro něho skončil skvělým třetím místem a obdržel bronzovou „olympijskou“ medaili.

Za obec Hněvčeves Matyáši Novotnému gratulujeme a přeje mnoho dalších sportovních i životních úspěchů.

Denisa Jenčovská

■ Medaile olympionika Matyáše Novotného. Foto: Lukáš Fidrmuc

■ Motosurfing – nový sport, který je původem z České republiky. Foto: Lukáš Fidrmuc